

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 785. Hadriani Pap. Annus 14. Constant. Et Irenes Impp.
6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

IMP. HADRIAN. CONST. IMP. ET IREN. ECCLESIAST. CONST. IMP. HADRIAN. CHRISTI
 784 PAP. 13. ET IREN. 785
 13. CHRISTI HADRIAN. CONST. IMP. ET IREN. ECCLESIAST. CONST. IMP. HADRIAN. CHRISTI
 784 PAP. 13. ET IREN. 785

puto certius ex pili caparum. Ha vero qui toti corpori ex us-
 sum finis proponit vestes habebant contextas, excoquatas tunica
 rem & a confractate manu & delicie, & quae effici vestitus
 beatis & convenienti si quis dexteritate flaturerat, & profestur
 familiarem hic de his Ignatius qui ea que oculis vidit mag-
 gioris parte (vt praefatur) conscriptit. addit ad hoc de e-
 gregia viri caritate, & erga pauperes misericordia, quorum
 causa legimus scriptis mandari curauit, quo nabo tantum
 sed infulmis aquae eorumdem egellati confulerent.

Sed quid die folemi Palchali facere ageret, fit post
 multa de ciffula erga pauperes largitatem, sic subdit: In salu-
 tari autem prius dicto a veneranda Christi resurrectio, post
 dominum Pascha & communioni per alium mysticam, albuc facies
 rofibus candidatus ad vetera baptisma tam dirutus lacum, qui ru-
 cas. Ita enim veniebat illi enim parabat aegrotum maximum, quo
 acceptarent epulum. Quos cum feliciter recumbente, incipiebat ip-
 se manu, viuunt, inservientes ex crastore, & ponens in distribu-
 entis. Dende eis hoc manus obligat, ita in domum suam Patriar-
 chicam, non aliquorum bimundorum (vt dicit fabula) medullo se
 mittere, neque meni a Sybarite a excipiunt, neq; quae ventrem ti-
 tillant & insinuantur belatus, sed frugibus oblongis, & que non
 possunt ad dulitias, se reficiunt, hac rerum cunctarum in-
 spector Ignatius, reliqua tu costulas. Hac enim satis ad in-
 strumentum, quibus habetur teletum, a Deo electum virum,
 peccatis cultorem egregium.

Hoc eodem anno Hadrianus Papa ea que spectant ad
 sacros ritus, quam diligenter curans, librum scriptit,
 cuius titulus fuit: *Responsum de Circulo anni*, quae videlicet
 Responsum in singulis effectu facis officia dicenda. Non
 exstat ipsum quidem, ne meminit tamquam ipsius Amalaris Forti-
 tunatus, qui pergit Romanum sub Ludovicu Caroli filio
 Imperatore, cum legile reflectatur ipse enim notarium ex-
 ordium & finem cuiusdebet scriptis testatum reliquit: In
 prologo enim libri, quem scriptit de ordine Antiphonarii
 habet illius infernum, quomodo inueniens scriptum de audi-
 toritate Hadriani apostolis: *In nomine Domini nostri Iesu Christi*,
 in quo Responsum de circulo anni temporibus beatissimi &
 apostoli Domini Hadriani Episcopi per septimum Indictionem. Item
 in fine: *Hoc opus summus reperit Pontificis Hadriani*
 memoriale per facias, hoc ex ipso Amalaris.

XVI. Sed quod rursum ad res speciales Orientis Ecclesie, mor-
 tuo hoc anno Moyses Rego Sarracenorum, qui anno superi-
 oriori Medi successerat, substitutus est in locum eius Aar-
 onis nomine, Sarracenus bellicissimus, qui tenuit Imperium
 annos viginti tres, semper infeliximus Christianis: ita
 hoc anno Theophanes. Vnde illud summum administratio-
 ne dignum, quod cum acerbitissimo hosti Christianorum fu-
 esset, philomachis propensissimo studio coleres Carolus
 Magnum Francorum Regem, virtutis est illa potentia,
 qua & hostes, licet barbaros atq; impios, reddit obsequi-
 tes atq; cultores, infiper & laudatores. Sed audi que de his
 habeat Egithardus eiusdem Caroli rerum gefurum in-
 spector & scriptor. In vita enim iohannes hec libri: *Cum Aa-
 reo Rego Peraram, qui, excepta India, totum penitentebat Ori-
 entem, Carolus tandem habuit in amicitia concordiam, ut et gratiam
 eius omnino quatuor orbis terrarum erant Reges ac Principes
 amissi pro operibus gloriosi, ilium honore ac memori entia suis con-
 lendum indicaret. Ac prouide cum Legari eius, quos tam donari
 ad sacratissimum Dei ac Salvatoris nostri sepulchrum, locum
 resurrectionis miserat, atque venient, & dominum voluti-
 volent, non solum que petebant fieri permisit, sed etiam
 sacram illam & sanctarem locum, vt illorum potestatis abeberetur,
 concepit. Et reverentius Legatus suis advergens, inter vestes &
 armata, & catena Orientalium rerum operis ingentia illi dona
 transmiserit, sicut ei paois ante amos, quae non solum habebat,
 rogati mitteret elephantem, haec Egithardus. Sic igitur Rex
 Christianissimus primus inter Reges Occidentales legitimus
 dominus factus est, sacrificanti nostri Redemptoris
 sepulchri, pro quo ab impisis iterum vendicando, summi
 gloria eius postuli riuos sanguinis profudere, sed de his
 locis dicendum.*

Sed licet obseruauerit Aaron Carolum, haud tam re-
 mulcendum Christianos, de quo inter alios ab eo nec
 traditos, hoc tempore Irenae & Constantini Imp. occi-
 ditur.

diffe Bacchum, iuniorum appellatum Martyrem, respe-
 cta senioris illius qui cum Sergio passus est. Eautur Gre-
 corum facie tabuletae, quae in Menologio Basilii Cesa-
 riarum hanc de ipso notata leguntur die decima septima men-
 sis December. S. Bacchi amara corona. E. Palaphina fuit hic Bac-
 chus sub trevo & Constantinus principatus. Ipsius parentes et Christi
 in gyndem fuerunt a principemioribus, sed patet a demonio se-
 ducitur in autem ad perfidiam Saracenos & magazant. Ellis
 et vero septem habuit, & eos in simili permeritate edidit. Ipso
 autem anno nomine Gelafan Hierusalem pergit, & inde ad S.
 Sabae se contulit monasterium & monachum efficitur & Bacchenu-
 minatur. Bene vero conseruatur, monumenta persecutions, a prela-
 to iusta effugere, ne sciret quod ipse Saracenus baptizatus est.
 Domini itaq; recessus, quinq; fratres baptizant. Unus vero non
 baptizatus Bacchum seruum apud Prisdium accusavit. Qui fan-
 dum obsecrancis consummarunt, huc ibi. Sic igitur huiuscemo-
 di & his similibus captaris occasionibus Regnum Aaron
 funetur Christianis in Oriente fuit.

IESV CHRISTI

Annus 785.

HADRIANI PAP. CONSTANT. IMPP. ET IRENEs

Annus 14.

BACCHUS
IUNIOR
MARTYR

Q VI sequitur annus Redemptoris septingentesimus
 Octuagelium quintus, octaua Indictionis exordi-
 tu, quo Imp. Constantina & Irena, de creatione &
 consecratione Taralii, quae contigit in fine anni superioris, vt
 tradit Theophanes, octavo Kalendas Ianuarii, eadem In-
 dictione octava inchoata, scripserunt litteras, atque misse-
 rent Legatos ad Hadrianum Romanum Pontificem, quod
 & praefecit Taralii ipse. Extant littera: tantum Imperatorum,
 fed & appare data anno superiori, & ante creatio-
 nem Taralii, recitat eas Anafaltius in praambulis Nicani
 Concilii, quas licet mendis aspergas, huc tibi reddendas ex-
 istimauimus, vertit ipse in Latinum qui & eandem Syno-
 dum pariter Latinitate donavit, primò autem loco ponem-
 dum Imperatorum epitolam, quae sic te habet:

Dinalia facta a Constantina & Irena A.A. ad sanctificationem
 beatissimum Hadrianum Pap. & seniorum Rom.

Qui a Dominu nostro Iesu Christo vero Deo nostro suscipiunt
 sine imperio figurae, sine principali sacerdotio honorem, debet
 quae in placita sunt & cogitare & curare, & creditos sibi ab illo
 populo & secundum eum voluntatem regere & governare. Ego deca-
 tum nobile & nobis, o sanctissimam caput, hoc ej, ut irreprehensibiliter
 que emi sunt sapientiam, & in sua veritate, repute ab ipso no-
 quidem Imperator, vos vero principalis sacerdotio dignitatem in-
 sequentes. Incipio ergo hunc sermonem. Sit reformatio
 da que pridem facta sunt in hac nostra regia canticate propera
 biles imagines, qualiter qui ante nos regnauerunt, eis desinuerunt,
 & in dehortationem atq; mortuorum posuerunt. Vt nam illi
 non impetrerunt, melius enim fuerat non mutare manus suas in Ec-
 cleiam: & omnem populum qui hic est, in uno Orientalem, eodem
 modo seducuntur, & in propriam voluntatem retrahuntur, v-
 que quod Deus substat nos in regno in hi qua in veritate gloriantur
 eis . . . & tenere que tradita sunt ab Apostolis suis & omni-
 bus suis doctriinis.

Vnde nunc confanter cum mundo corde & vero cultu, que
 deum pertinet, nra con omnibus subditis nostris & his sacerdo-
 tibus doctissimi locuti sumus, & cum confusa devenimus, vt fieret
 inuenire sale Consilium. Ex reganne vestram Paternam beatitudinem,
 immo vero Dimitri regat, qui vult unius salvo fieri &
 agnitionem veritatis venire, vt det se ipsum, nec tarditatem faciat,
 & aforscat huc in blasphemiam & frumentum antiqua tradi-
 tione super venerabilibus imaginibus, deinceps enim illi qui hoc face-
 re. Agnoscat vero quia hoc ipsum est: Confidamus cor omnini po-
 pale mem, sacerdotes, dicit Dominus. Et b: Labia faceretis confu-
 dent scientiam. Et de ore eum egredierat lex, quoniam Angelus
 Domini exercituumque. Et eternum dominus & veritatu praedita
 Apostolum q: ab Hierosalem in circuus virosp ad Illyricum
 predicauit Evangelium, si mandauit: Pax te gregem Dominicum
 disciplinam quem Iesu acquisivit proprio sanguine.

II.

LEGATIO
ET EPIST.

IMPP. AD

HADRIA-

PAPAM.

I.

debon-

tatem

III.

ROGAN-

IMP. PON-

TIFICE

VENIRE

CONSAN-

TINOP-

LIT.

a I. S. 40

b Mal. 2

c Rom. 15

		CHRISTI HADRI. CONST. 785. PAR. 14. ETIREN. IMP. 6. Annales	CONST. E-IRIN. IMP. 6. HADRI. CHRISTI PAR. 14.	
		Et tamquam vera primus sacerdot, & qui in loco & Sede sacerdotis & super laudabilis Apostoli Petri presulat (hunc ducum illi) ascendit: & simul cum omnibus sacerdotibus qui his sunt innumerati & voluntate Dei sat: Vbi enim sunt duos vel tres congregati in nomine meo (sicut Euangelie dicitur) iei sunt in me dico eorum: Certificator enim & confessor a magno Deo & Rege omni- nomini Domino nostro Iesu Christo & a nobis sermo eius qui ascen- dit eum: extram Paternam & factum existimamus hoc enim ho- nore & gloria habemus & suscipere, & quae oportuna sunt imp- petui: & utrum expletio Capitulo, quod beneficium Dei Christi perferamus fieri, cum honore & magnitudine glorie praetere illam finemus ad remeandam ad propria. Si enim non posuerit ascendere huc (quod patens non sicut, simus enim studiosissimi esse circa divina) eligat viro honorabilem adserit eam. Et ex hoc non sit schismata & separatio in una sancta Catholicis & Apostolica Ecclesia, cuius est caput Christus vera Deus noster. Constantinum prater sancti Ieronimi Episcopi Leonum Christi amabilis Se- cilia nostra infusa, quies melius nosce. Paterna vestra beatissima, adducimus ad nos, & facit ad suorum loquentes direximus cum presenti nobis venerabilis insigne ad vos. Quia cum venierit ad vos, continuo absoluere eum, ut remeat ad nos, credens nobis per ipsius aduentum tuum, quod de diebus habet menses, illas & proficiat ad nos. Porro sanctissimum Episcopum Neapolitanum omnino tene- re debet, ut cum ipso ascendat huc, eternum iter vestrum per Neapo- linum & Siciliam habeat fieri, & super hoc sit atque sicula informa- vit omni requies & honoru vestri curam habeat, que removet ve- stra Paterna beatitudinem ad nos. (Legimus) Data quarta Kalend. September in dictione septima regnab. VIII.	Et hic quidem sibi reenter se praeferit quisque preponit terius evidenter horum cognitio denuntiatur. Non enim alia inventio uenientia dicendo pro predictis. Quia enim prius quodam de veritate feste aueretur, Apollonius Quatuor et annulus Ecclesi- solent, ut qui ad Pontem non per eundem praeceptum ducuntur deinde si ducuntur, qualiter se habent, quod eundem expounde- mentum & ratione est nichil. sed autem ratio invenire, et hanc confessionem promuntur, quemadmodum in tua facta scripta quarum sona in omnem terram exirent, & infra orbem terrae habentur & ab eis oratione aliam, & a teolo. sacerdotibus redi- ctis Patriis nostris educatis, ex isti modis quoque ducuntur. Credo in unum Deum Patrem omnium patrem, et in unum maximum Iesum Christum filium Dic et Deum unigenitum, et unum Patrem in tempore, coeterorum. Et in Spiritum sanctum dominum et viuis antem, ex Patre per Filium praecepit, et respon- dente esse & cognoscere. Trinitatem vero in substance, non in similitudine, non in figura, non in similitudine, non in figura vivit Christi qui solus per gloriam paternam ex hoc per divinitatem. Veteris uita & precedentes ceteras paternas glorias habere preferimus. Ut in spiritu sancto dominum dominum admittentes. Ut in ueritate in animis vestris spiritu Christi qui solus per gloriam paternam ex hoc per divinitatem. Ut in similitudine humanae conuersationis estatio marcus eu. addenda est.	CHRISTI HADRI. CONST. 785. PAR.
		IV.	V.	
		Verum amem conuenientibus ipsis, cum omnibus sacerdotibus qui hinc sunt frumento conformantur antiqua traditio famularum Pa- triarcharum, & confundatur omnis etiam in malo plantatum & Dominum nostrum Salvatorem Iesum Christum: verbum implacabile Quoniam porta infernum preualebat adserit eam. Et ex hoc non sit schismata & separatio in una sancta Catholicis & Apostolica Ecclesia, cuius est caput Christus vera Deus noster. Constantinum prater sancti Ieronimi Episcopi Leonum Christi amabilis Se- cilia nostra infusa, quies melius nosce. Paterna vestra beatissima, adducimus ad nos, & facit ad suorum loquentes direximus cum presenti nobis venerabilis insigne ad vos. Quia cum venierit ad vos, continuo absoluere eum, ut remeat ad nos, credens nobis per ipsius aduentum tuum, quod de diebus habet menses, illas & proficiat ad nos. Porro sanctissimum Episcopum Neapolitanum omnino tene- re debet, ut cum ipso ascendat huc, eternum iter vestrum per Neapo- linum & Siciliam habeat fieri, & super hoc sit atque sicula informa- vit omni requies & honoru vestri curam habeat, que removet ve- stra Paterna beatitudinem ad nos. (Legimus) Data quarta Kalend. September in dictione septima regnab. VIII.	Confiteor autem sicut filium propter salutem nostram in misericordia nisi diebus secundum carnem natum a ventre matris traxisse. Et Filii feliciter Dei, & Dei & Domini Iesu Christi regnare sunt. Dei Genitrix semper Virgo Maria, cuius in partu genito in gloriam nobis modo annoveratur, percutit, ut antea in quod erat sed ducitur natura in me inveniatur, ratus confidentibus in fiduciam voluntatem & operacionem, mis- cum pro nobis carere, & significare & referre, ut a deo & labe & venturis indecitis & vixis & mortuis, hinc fieri restituimus mortuorum. Et credo in gloriam regnantis sanctorum felicium, & hoc credo.	Exoptato etiam intercessione sanctissime marie nostrae domini sunt nostri Dei genitricis & super Virginem maria, Iacobum Angelorum & sanctorum glori omnianam festos, tradi- torum, Martyrum, Confessorum & in gloriam salutis in- seruantur iconas carum. Et omnino heretici ab aliis tentis necnon & cornu duci utrere & prouare, inveneri eluces, Martionem, Marium, Paulumque, & apostolos & be- bellum Lydiam, coturni, dogmati & herespati & iusta. Recepimus etiam cordis & ventricis felix synaxis, extenua- tio dogmati, & tamquam que diuina corpora rebus soli sunt. Et cum prima quidem domus, & rata & lato filium esse credimus: ut altemur in ipsius deo & sancto Emmanuel. Endoxum & Democritumque hunc quod em- cuntur disimiles & semirari, & evanescunt auctoribus eternam.
		c. 48. 3. Ni- ca. 2. Cor- verbi. An- fia. Colli. V. EPIST. TA- KASII AD PATRIAR- CHAS. * adiudicis.	Porro non Imperatores tantum, ut dictum est, sed & ipse Tarafius mox ut ordinatus est Constantinopolitanus Episcopus, literas scriptis ad eundem Hadrianum Romanum Pontificis non extant: alias insuper eorum ad Orientalium fidum Patriarchas Alexandrinum videlicet Antiochenum & Hierosolymitanum litteras dedit, que extant & eiusmodi in scriptio notata:	Exemplar litterarum, que missa sunt ad summos sacerdotes Antiochiae, Alexandriae, & scilicet in Tarija & Ierusalem & Ierusalem Patriarcha Confundopolitano.
		Multa & magna praeudentia DOMINVS DEVS homini vitas regere & prorahens, atque prouidentia vita transversa consule deducens (sive ipso namque sicut illi est nobilis) quae & capii caput nisi numeratis sunt: Et me in lacrimis ordine vixque sunt communiantur, & imperialibus monstrosis deputationes, ne- scio quibus indignis (sive est) in cathedrali Pontificalem exercit hortatu valido, ut venitatio propagatorum ipsorum ac Orthodoxi Imperatores, & sanctissimum Episcopum seu clericos, in me vi- lenter efficiuntur & suorum succubentibus annis, & obedientia studium hu- c capendum connotent.	Kolita & magna praeudentia DOMINVS DEVS homini vitas regere & prorahens, atque prouidentia vita transversa consule deducens (sive ipso namque sicut illi est nobilis) quae & capii caput nisi numeratis sunt: Et me in lacrimis ordine vixque sunt communiantur, & imperialibus monstrosis deputationes, ne- scio quibus indignis (sive est) in cathedrali Pontificalem exercit hortatu valido, ut venitatio propagatorum ipsorum ac Orthodoxi Imperatores, & sanctissimum Episcopum seu clericos, in me vi- lenter efficiuntur & suorum succubentibus annis, & obedientia studium hu- c capendum connotent.	Cum secundum etiudio Occidentis & foliis Domini TITI ritus sancti & viuunt uterque sicut saecula omnes qui capilla christiana sunt sicut Cenobii & Deser- tani apocalypnam. Cum certa aliquantum dominorum christianum verum Deum vestrum ex patre & descendit sicut dominus diebus propter salutem nostram in mortuorum & illis Dei Genitricis semper Virgo Maria abdita in monte olivae Neoforum & bigam, qui creauit puerum. Dicitur enim & Ioh- annem necnon & ratum prodigium fabrum predicatorum Christi perducentibus dicitur in infernali parte & infernal mea repello. Preterea cum quarta ex duas naturas in natura unum sicut in Trium latitum Christum non sicut in ne templa sententi, anathematizans. Ecce hinc pietatis, & ceterum sive capite multitudinem, sive discipulis fulminante Iustina Halicarnassae, qui fabulosa. Domum affirmauit ropium corpus suscepisse per hunc.
		VI.	Denuo, quantum synodus, que sunt madras & diversi perficie quodammodo ex pietatis & tempore longiori in qua residit barister, & inveniuntur pietatis causa. Organis et Didymum & Eugenium. Ita & ex parte pietatis ram hereticorum factiones repulsi.	Denuo, quantum synodus, que sunt madras & diversi perficie quodammodo ex pietatis & tempore longiori in qua residit barister, & inveniuntur pietatis causa. Organis et Didymum & Eugenium. Ita & ex parte pietatis ram hereticorum factiones repulsi.
		Porro per sexta factum ex dico in novo Christi ecclasi in quibus est, aliam esse didicimus: ita & in ueritate taliter ram madras & diversi perficie quodammodo ex pietatis ram hereticorum factiones repulsi.	Porro per sexta factum ex dico in novo Christi ecclasi in quibus est, aliam esse didicimus: ita & in ueritate taliter ram madras & diversi perficie quodammodo ex pietatis ram hereticorum factiones repulsi.	CHRISTI HADRI. CONST. 785. PAR.

CHRISTI HADRI. CONST. IMPER. ET IREN. 397. Ecclesiast. CONST. IMPER. HADRI. CHRISTI ET IREN. PAP. 78.

tus & operationes, et in vita natura redditus, humana felicitas, ad Hadrianum, ut tradidit idem Theophanes, ubi ait: Mitte domini, & submittit ambo amici Ciron, Sergius, Honorius, Cyriacus, Paulinus, vi Sedis uitam, & Gomorrhaticam propaginem, amari adhuc vestimentum bidentem, ad ipsorum autem sanctos & syndicos cui omnibus dogmatis, quae legaliter & diuinis ab ea promulgata sunt, etiam de promptis causis recipio, ut quibus referatur quod requiritur.

In quodam venerabilium magnum pictoris Agnus dugo procurari exeat, atque ostendat, qui in figuram praefiguratur, regnum nobis per legem demonstrans agnum, Christum videlicet dominum nostrum. Vetus ergo genitrix & umbra, vixit veritatem & praecedentes characteres Ecclesie tradidit falsoantes, genitrix honeste pferimus & veritatem, hanc ut lego plenitudinem admittentes. Vi ergo perfidio etiam per colorum operationes in omnibus vestigia depingunt, characterem Agni dei nostri Christi, qui tollit peccata mundi secundum hunc suum atem etiam ex hoc pro veteri quo dominum depingit, per eum videntur & confirmantur amici Des beatorum confederantes, & ad memoriam conseruationis quam in carne gesti, patiens quoque aletatio mortis eius, additum, ac redemptio, qui haec est mundi effeta.

Superficies alteraciones & garrulitates posthac invicem pronuntiantur, & apud nos minus recepti, neque per diuinum dictum, ut, utricti existimamus (nece aut dicentes) "fugaci, fugient, accingunt lumbos mentis nostrae in veritate. Et fuisse amur ut cum pri & fideliibus Imperatorib[us] nostris propagante vel vivideis veritatem ad vinculata sancta D[omi]ni Ecclesie: à quibus & syndicis viventibus petimus in presentia vestris cor ad Deo amabilis populi. Et populatio nostra p[er] annuerat.

Vos qui super aliud atque super fundamentum Apologetorum & Prophetarum, ipsius videlicet saeculum ac angulum lapidum Christianorum, quemadmodum de praecedentibus dolens eis, concitatores & confortatores, accusare conderter. Presumentes confundentes talium habentis (non quod sufficientes sicut cogitare aliqui a nobis, quia a nobis, sed sufficientia nostra a Deo cito) quis excepit, memoria & difesa in unum corpus compulit & conseruare fecerit, in quibus caput est Christus, ut per a iustis non differatur.

X. De cetero rogamus sanctificatores vestram usque ad duas locis servatores mittere ad nos cum Decollata episcopatu sua. & qui quid fieri dimittere super hoc negotio resolutioni, vobis facere mandegi, sed secundum quod debetum est, tam locis exercitantes quam litterae regiae Syndicis, sine ad loquendum his ad legendum in omnibus munitionibus & syncretis per hoc quod se sit sint, videntur. Id quoniam enim & prese fons Rame petimus. Et rogo vos fratres, Apologetum vobis vocem promittentes, tunc per Deo experimentante, omnia perfruentes secundum consilium vestrum, quod ex parte patrum vestrum etiam euauit. Scriptum est euauit. Laboris factatione confundentes sunt, & legem exquirentes ex ore eo trivietum enim sumus quid semper veritatem in vobis facies confidit. Sed et per Imperatores nostros per eum & Orbis vox veritas formatam fecerint, & Dominus Deus suspicere non cessant, secundum Gregorium qui à Theologo a nostra fortuna & ut efficiatur nos, qui natus Dei ex fratre natus es, & qui sumus in teatu[m] amici, & honeste pateres, atque viam in conditio[n]e invenimus, & qui sumus facti spiritu tuo, non contra te invenimus, sed pro iustitia sumus & qui sumus veritatis, id quoniam sapientes atque dicentes exhibemus: & non sibi contentio vel difficultas in nobis, sed sicut habemus unum Iustitiam, vnam Pudem, ita & conformatio[n]em vnam in omnibus Eusebiorum negotiis. Et pars Dei qua excepimus omnium sensum nos confundat, & dimis viuat, atque diuturnam ratione fateri, & in incolumitate Fidei integrus seruit, & iuxta a confessione & concordia fratrum omnes, unatq[ue] sanctam Ecclesiam, & complicita & scandala quae superaces ei, intercessum habentes Domine nostra Dea Genitrix, & omnium sanctorum. Fiat. Amen. haec tenet ad tres Patriarchas Tarantopolitanam. Quoniam ex scriptis etiam ad Hadrianum Papam, relitur Theophanes, ubi ait: Oitano Kalendis Ianuarii ipsius anno, inde vixit conservat et a domino patre noster Tarantina Patriarcha Confortans populus aqua: Qui infra Syndicis non enervatur, & libera Fidei sua recipio et ab Hadriano Papa. Non exceptant huiusmodi litterae Tarantini nisi dixerimus, consideremus a eum missas esse, qui super recitationis daris ad tres Orientales Patriarchas. Scriptura tunc pariter imperatore

ad Hadrianum, ut tradidit idem Theophanes, ubi ait: Mittet domini, & submittit ambo amici Ciron, Sergius, Honorius, Cyriacus, Paulinus, vi Sedis uitam, & Gomorrhaticam propaginem, amari adhuc vestimentum bidentem, ad ipsorum autem sanctos & syndicos cui omnibus dogmatis, quae legaliter & diuinis ab ea promulgata sunt, etiam de promptis causis recipio, ut quibus referatur quod requiritur.

Porro de veritate harum litterarum plura sunt testimoniis, ut de his nullus dubitare possit. Siquidem de litteris ab Irene misis ad ipsum Hadrianum, refitis est etiam Nicolai Papa, scribens ad Michaelum Imperatorem, ex quibus etiam fragmentum recitat, quo declaratur, in primis rogasse ipsum Hadrianum, ut se Constantinopolium conferret, iudicantes prime sedis Pontificis necessariam esse presentiam ad comprehendendis hereticis, quae operantur antecepsorum Imperatorum adeo inutiliter, tum haec cum Nicolai verba ad Michaelem, dum commendat modestam Orthodoxorum Imperatorum: Non hoc animus Canisianum & Irene, rogasse dicunt, qui ad Hadrianum Papam scriptentes auctor: Rogamus ipsis Paternum beatitudinem, magis quando Domini regat, qui vult omnes homines (Act. 14. 12. 1 Tim. 2. 1. 3) fieri, & in agognitione versari venire, ut det seipsum, & nullam tarditatem faciat, & ascendat bene. Et paulo post: Si non poteris impetrare, iudicare mecum a viro prestitissimo, & dirigere cum fiducia, &c. haec Nicolai de litteris Imperatorum ad Hadrianum.

Cum autem ipse Romanus Pontifex, acceptis Orientalibus litteris a novo electo Patriarcha Taranto atque ab Imperatoribus, manu[m] cognovit ipsum Tarantum ex laico esse proscriptum in Patriarchatum: factum huicmodi exhorruit tantum molitorum in memoriā reuocans, qualia quaque p[ro]pria fuerit Romana Ecclesia, cum haud pridem intritus fuerit in eam homo laicus Constantinus, & quomodo oportuerit Synodalibus occurrere decretis, quibus cauere nec vngu[m] laicus quicquam in fidelium Pontificis proscriptio. Quid igitur vestrum est tum in Romana Ecclesia, tum etiam in alijs cunctis Occidentis & Orientis Ecclesiis prohibentibus id antiquis atque recentioribus Conciliorum canonibus Non potius Hadrianus non vituperare quod factum modo esset Constantiopolis. Quamobrem veluti electionem eius perpetram delitterat, non recipiendam esse rescriptum, nisi omnem penitentia hereticis aboleretur, atque hereticos proscriptos. Tellarum, quod quidem de litteris Hadriani Nicolai & Photini scribens, qui cum cito ex laico proscriptus esset in chroniam, & excusare exemplo Tarantii, ad eum idem Pontifex Nicolaus scripsit his verbis:

De Tarantu singulari promoti, qui familiis ex laicis catu[m] patriti, h[ab]ent excepito colorem promotu est, quia & vos quid in angustiis enim repre[sent]e defensionis affluere valitis: Si sancta erga apud vos tempore sanctissimi viri Hadriani Papa, celebrata est, syndicum diligenter seruit fieri, argenti intentio, inueniatis quid in eadem syndicatu via consilium decreverit: & quod dicens, conseruatione penderit alius, & mororem se possemus presumptiu[m] facilius minime sustinere proficerat: dicit etiam: 2000 sub merita imaginibus serventis contra illarum temporis, atque illarum concubatores, ut versus miles Christi & exercitus ipsius quia vestra conseruatione officium proberemus, ut in ordine Patriarchatus vestram dilectionem inserviemus. Haec ipsi Nicolaum Pontificem, sed pristina implora intergram epistolam dicit, primum ad Imperatores deliceret, ob multiplicitum rerum gestarum, que continet, argumenta. Epistola igitur redita ab Hadriano ad Imperatores sic le habet scripta hoc anno, mēsi Octobris nonā iam inductione inchoata.

Hadrianus Ep[iscopus] seruum servorum Dei dominus p[ro]p[ri]o et beatissima victoria Imperatorum ac triumphatorum suis diligenter in Deo domino nostro Iesu Christo Confessione & ita in Augstia! Denique dicit et de tenebris lucem splendescere, qui eripuit nos de potestate tenebrarum per filium suum, scilicet dominum incarnationem, in quo complacuit omnime in plenitudinem destatu habitare, & per eum restare omnia: & in ipso pacificam per sanguinem Christi eius, facte quae in calo, facte quae in terra sunt: per multas plures diuinas benatae fidei in faciem Ecclesie sue respicientes, vestram proficiam & aeternitatem fercentem & imperialelementum ad fidei tunc integratorem recte dignum illa.

398

XI.

XII.

HADRIANVS QV[O]D CONDI[CT]IONE RECIPIT ORDINACIONEM TARANTII.

XIII.

praelium
paucim
ca

XIV.

HADRIANUS
NI EPIS-
TOLA AD
IMPERA-
TORES,
Eccl. No.
1. Ad.
Experi-
entia.
E. 2. Cor.

ita ut omni fastidio molo procul explosa, per vos multicem faciat veritatem.

Quantum enim relationibus vesti & p[re]f[er]sum & tranquilitatis ad nos venientibus didicimus, etiam ipso auditu nimis no[n] exultans relentamus ei animus; totum invenit[ur] gaudium in eis nostris ascendit, ut longu[m] humana explicare nullus sufficit sermo: quia nimirum magis nob[is] latitia de vestri in iustis nunc orti est, quam diuturnum pro felicitatibus vobis honorab[us] efficerat. De his quippe in b[ea]ti venerandis cibis velis referendis, qui pridem facta sunt in vestra regale cunctate propere[re] venerandas imagines, quas quis ante vos regnauerant, destruxerunt, & in inuictis atque huius posuerint. Vtini illis non impunita: melius enim suffit non mitere manus in Ecclesiam vobis.

XV. confitentes

E[st] quia omnis populus qui ibide est, in Oriente modo erat auerterit & fui voluntate sicut[er] illi, quaque[re] Deus erexit vos regnare, qui in veritate clarissimam eius. & quia tradita sunt a sanctis apollor[um], & omnium simili magis serio tenere, quibus rebus & venerabilibus imagines ad vestrum p[ro]fessionum Imperium laudabiliter excartatis reperiens, atq[ue] hereticorum abhacientes vesaniam, seu in diuina examinacione indicio Principum, qui manus misericordia in Ecclesiis, pacium deputantes, vestram a Deo promoto[re] in triumphis Imperiale potenter inferentes, effab eorum sensitia prorsus credidimus. Vnde omnipotens Deilementam exortantes, resserimus gratias sine fine, teneamusque ea, que vestra f[an]xus & capi ferentur, & consolam[ur] effecit.

Quod si perseverantes permanerent in ea quam capiunt: Orthodoxa Fide, & per vos erat illi in pristine statu erecta & fuerint fala & venerabiles imagines: sicut p[ro] memoria domini Constantini & B. Helenae, qui fidem Orthodoxam promulgavint, atq[ue] sanctam Catholicam & apostolicam spiritaliter matrem vestram Romanam Ecclesiam exaltaverint, & cum ceteris Orthodoxis Imperatoribus, utp[ro] caput omnium Ecclesiarum, venerantur: Ita vestrum a Deo protectione elementissimum nomen, nouum Constantini & nouam Helenam habentes, per quos in primordiis sancta Catholica & apostolica Ecclesia roba. Fides jument, ad quorum insulari viribus antismith, ac in toto orbe terrarum vestri optima in triumpho Imperiale fama laudabiliter ducasatur: Magis autem si Orthodoxa Fide sequentes traditiones, Ecclesia beati Petri apostolorum Principiu[m] amplius fuisse censuram & fecerit dignitatis vestri predecessores sancti Imperatores egerunt ita & vos eam honorifice venerant, emi[us] icarium ex intimo dilectionis cor de potissim quoniam vestrum a Deo concessum Imperium eorum secundum fieri Orthodoxam secundam sanctam Romanam nostram Ecclesiam fidem, p[ro]p[ter] principis apostolorum, cui à Deo ligandi, solvendū, peccatum in calo & in terra potestis ad datu[m] eis; celeb[us] vobis protector existet, omniaq[ue] barbaras nationes sub vestri praesertim pedibus, vob[us] vos vinctores ostendent;

XVI. DE CECI-
MATIV-
PETRI.

Etenim eius inponens dignitatu[m] facta pandit autoritas, quantaq[ue] veneratio eum summa Sedi exhibita, & a fidelibus cuncti per eum: Dominus enim eundem clanicorem Regni culatorum cuncti praecepit principem, & hoc ab ipso honoratus privilegio, qui et clavis collata sunt Regni calorum. Ipsi igitur tam pro celo prolati honore promeruitur confecti sedis, super a qua[m] fundatrici Ecclesia Christianitatem confessione beatitudine sequuntur eis ex primis, canu[m] predicatione sancta venerabilis illustratio a[et]i Ecclesia. Christianitatem confitentes beatitudine sequuntur eis ex easter Dei Ecclesia fidei documenta sumptur. Nam ipse princeps apostolorum beatus Petrus, qui apostolice Sedi primis praecedebat, apostolatis principatus cur a successoribus suis, qui in eius factis etiam Sede perpetuus & se[ns]ori sunt dereliquerat, quibus & autoritate ipsius postulatis quemadmodum a Salvatore nostro Domino Dei ei concessa est, & ipso quoq[ue], suis cunctis ac tradidit diuinis iussis successoribus Pontificis.

Quorum traditione Christi sacram effigiem, sancti[us] eum Generiū, apostolorum, vel omnium Sanctorum veneramus imaginem: ex eo enim quod Christi dei nostri Ecclesia tempore quiete & paci aperte sunt fore habentemq[ue] deinceps Ecclesia magnitudinis sunt ordinata, beato atque beatissimo Pap[er]o Sylvester testante. In ipsius enim exordio Christianorum, cum aliud sicut conveneretet p[ro]m[er]itor Confessionis sic legitur.

XVII. XVIII.

Tranquilla die, nocturno Regi facto silentio, somni tempus aduenit: & ecce auctor sancti apostoli Petri Paulus dicentes: Quoniam flagrante tuis posuisti terminum & effusione innocet in sanguinis horrifis, mihi sumus a Christo Iesu Domino dare tibi sancti[us] corporis eternam. Audi ergo monita nostra & fac omnia

quaecumque indicabimus tibi. Sicut[er] Episcopi cuncta bona ad munera. So[lo] aciem perfections tuas fugies, in contemplatione ipsius anime clerici latere a fesse: Hunc in ab[sc]is alieno qui p[ro]missione ocedet, in quem dico te[rr]ito me[ris]ser, immo te[rr]ito deserter lepro. Quid dum falso tu sueris, h[ab]e confunditur deuteri tuo compensa, & omnes iniurias per eum vellet[ur] lenamus. Ecclesiastis auratur. Tu autem in hac parte profice te, ne nulla omnis superstitione violeris, Dux viam qui verum & s[ecundu]m illud adores & excolas, & ad eum voluntas attinge.

Exergens ita, s[ecundu]m statim concurso eis, qui disperguntur, & secundum tenorem sicuti formis ad eum incolunt, vbi S. Silvester cum suis clericis recipit ledit[us] & trahit infidelis. At vbi a multibus se concurrit via strigula martyris coronam encatur, & confitetur ad deum eum quoniam erat, dicit: Ecce non temp[er] acceptabile. Eius multo maiori [pro]fectus itaque, ut distinguitur, periret a h[ab]ita monte[ris] cum tribu presbyteri & diebus dictiori istam: ingens dicit: Pax vobis, & victoria de celo missenter. Quoniam Rex alacri animo & vultu placidissimo [pro]p[ter] amicu[m]la que facta a[et]i, quod dicit a sunt, quae etiam inveniuntur, & non sicut exterritus superioris comprehensionis exposit, pollixit sicut soni sue perculabatur, qui egest[er] a Petru & Iacobi, & ille vixit aetate o[ste]bam suam faturam, & eis letitiantur exsultent.

Silvester respondit: Hi quidem d[omi]n[u]s non sunt, sed idem f[iliu]s Christi & apostoli electi ab eo, & n[on] sicut mutato[rum] gentium credentes salutem conquerentes. Cum[us] haec & finis sua[rum] gesto dicitur. Pax vobis, interrogare capi[re] docebam: videntur ap[osto]l[i]os habet aliquis imago expressa, ut ex picta illis montibus & diebus relatedo docuerat. Tam s. Silvester misericordie magna ap[osto]l[i]or[i]um sibi exhibebat[ur] p[ro]ceptum, quod impetravit a[et]i, a genti clamore capiti duces & ipse r[e]fe quae ruderat, ne locis diffuisse fallit[ur] am per spiritum suam submersum p[re]scriptio[n]e, quod p[ro]misse[re]t sue fatus membra ab.

Ece[re]t ut p[re]missione eius[um]: Sanctorum fata ab eis facta non[us]citur, sed quidam sicut[er] h[ab]ent in nobis traditum, & memoria fata exponuntur: ut in v[er]o orbis arboribus, in v[er]o flosculis, in v[er]o lichenis, in v[er]o cedro[bus] & in v[er]o safranis, in v[er]o lapis[bus], in v[er]o rora leguminis, in v[er]o quidam for[est]e levigatae & lapidae.

Eis[us] servis fata domini fata confiduntur ad latitudinem: postea venerantur omnibus gentibus. Nam id est: p[ro]mar[er]it ergo Iesu Christi, quod sicut[er] sicut fatus Paulus in ep[ist]ole fidelium: eam h[ab]ent & c[on]fessantur, & p[ro]p[ter] am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it:

Iacobi legamus p[re]ceptum: Facte[re]t & dedicassemus oblationem & dimicemus in v[er]o etate, sed quasi Chrysostomus in v[er]o partis arcani. Et p[ro]p[ter] am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it:

Conseruando, quod am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it:

Et hoc formidatio filio, &

falsum & detectione in v[er]o

multo p[ro]p[ter] am[er]it: & in libro 40, capitulo 8, p[ro]p[ter] am[er]it: &

nam p[ro]p[ter] am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it:

et in libro 40, capitulo 8, p[ro]p[ter] am[er]it:

nam p[ro]p[ter] am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it:

nam p[ro]p[ter] am[er]it: & p[ro]p[ter] am[er]it:

rus, Martium & Confessorum ob hanc amorem dignitatem reverentur: ita & vestra elementorum Imperialia potestis aperte invocare: faciat vestre Orthodoxe fidei confratres, si scilicet utrum est: Et ut vobis ex & viam videt: quia in vniuerso mundo, in Corinthis unitas est, ipsa fato imagines permanentes ab eis in fiducia honoratur, ut per vestibule vestrum ad amphitheatre deinceps mentis nostrae opifex specialis effectus per contemplationem vestram agnoscamus fratrum carnum, quam Pro sua Dignitate salutem sibi precepit dignitatem, evanescit. Laudetur nam non nisi illi est, sed utriusque in aliis.

XL. Nam alio a nobis: ut ipsi imagines sicut quidam garviant, deglouerunt, sed effectum & dilectionem nosteram, quam in Dei amore & sanctiorum eorum habeamus: omnino praefuisse: & sunt scripta libras, ipsi imagines ad membra venientia habentes, non sibi sed per ita seruantes. Nam Creator noster Dominus Deus eum, ad me inservi & possit nos suam de lumina eternis sibi habens, regnare ad mortalia nostra superius, in proprio consideracione arbitrio cum coquat, & ipse primum bonum ex proprio arbitrio diuina inspiratio cuncta animantia & voluntaria eius, & omnes bestias terra propria munitione appellavit, & in ipsius applicatione permutata permaneant. Elian & Alii dico quoniam gratia per misericordiam grecorum sui monstra ex proprio consideracione arbitrio Domini obrida: pro quo legitimus, quod res ipsa est Dei ad Abel & ad numeram eum. Porro est hoc & dicimus mandatorum, & ipse superior imputatione sive arbitrio proprii admonitionis consideratio dicitur. Domino adiutor, & de sanctis petro & valerio mundi bolosani super eundem auctoritate Domini obrida. Singulare etiam obrida quia scriptum est: sibi arbitrio diuina adiutor, ad honorem & gloriam Dei qui apparuit: sed Jacob fugiens & Iacob sumus, datus in famulum Angelorum Dei adfidentes in calorem & descendentes per Iacobum atque invenimus ipsius scelus legem cuiuslibet Dominius obiit, & surgere prout us arbitrio sibi. Liquidem quoniam superponit a capitula, & extenuat, in tantum suam oleum deficer, & qualiter loca illum Bethele, dispensa eis illi his aliis nisi domino Dei & portaceli. Porro nequam non impinguemus Deum iustum est, quod lapidem illicem, propter suam formam arbitrio & consideracione, vnde post paulo in eadem historia Genesij fortius dictum illi fuisse: Regi sumus Deus Israhel, vobis rixilli Lapides & vobis velut similes, o quoniam fons non legitimus illi, etiam tuum Dominius esme, ut exprimeris, quod fons velut ac lapides eris.

XL. Ecce etiam dominus filius, magna Princeps, omnia que humana consideratio ad landom Dei pertinet, non sunt prohibita: patitur omnino Creatori nostro Domino iustitiae esse plauditis. Nequintus & Iacobus proprius deum arbitrio summis virgibus dei iustitiae deiudicatis illi fiduciis dictis biceptra sunt genitio beatissimi Iustitiae in episcopio ad Hebreos & Thessalios: Non virgo tenet eam honeste & dilecta non debuit, sed causa, sic & nos pro amore & dilectione quam apud Dominum & Sanctum eum habemus, hunc datus eorum reges iniquorum deponentes, nisi fabula & coloribus honestum exhibemus, sed illa pro qua quoniam honeste reges.

XLII. Eiusdem legione preceptum fuisse in Mosis a Domino Deo nro, non dubit: Facies & Preceptorum de tuo mundis, coram ciborum & dimidiatu erit longius eius; & semper cibum a te, tunc quoque Oberi: inquit eos & producet de his faves ex virga, parte oracula. Et post pacificationem ad consideracionem, nequa potius testimonium quod dabo tibi ininde preceptum & iugis ad te Proprietatum: Sed ex medietate Christi qui erat super deum ad te regis etiam in certissima agt operari testemnis, hebreus aliis Ceteribus in textu non operi dñe nisi coloribus nisi preceptum eis. Considerandum quod ppe est, quod dabo tibi ininde propositum, magis Propterea, quod annus potius dominus Dei noster inter eum Ceterorum manufactos & excellentes ob salutem populi suscitatus de gressu est. Porro dubium non est, quod omnis quis in Ecclesia Dei a landom & decora opibus conspicitur sunt, iuncta ad Venerandas effigies suas.

XLIII. In hoc, sermonem filii, addendum est: ad incredulorum satisfactionem & directionem eis animos, quod Deus famulus suo Mosis proscripta dicens in libro eum: Necessaria te legi ut preceptum vocis & possum quoniam corrigeret: Et serpentem & plus eum possum quoniam percussi adpicerem eum, credet. Fecit ergo Moses serpentem aenam & posuit pro signo: quoniam enim percussi apicerem, fuisse maledicet: non credet veluti si contra inimicatum quiddam praefaciens posset, sed tanquam & qui contra Imperiali eum operatur duplicitate trahit iniquitatorem cum melius interficit. Et iterum de sermone enīscum partibus in quaefacta Papha. Omnia ergo facta sunt proper gloriam Dei & viam nostram: ubi ad omnia missurionis, serta ad finium abundantiam matri nangambio deo, inuidia est, omnia famularum hominum, magis autem magis Dei. Nej, enim quando Imperiales ratius & imagines in civitas introducuntur, & obscurant indicias & plebes cum lantibus, tabulam honorat, vel superfusum cera-

gloriam, ne cogitent, non credere aut venerari debere magis nos, in quibus figura sunt salvatores reges & eis. Ceteri prius sancti ducunt, quoniam virtute habent istarum, per nos bene animos genuit, & ex lege in ipsius operatione credimus isti facticium populum & calamitos intelaberis, & Ceteris Domini nostri & sanctiorum effigies spectantes arg, venerantes dubitamus fidemur. Absit talis nefaria reverentia eis offendit, & tam pricipales sequuntur traditiones, & ad eorum doctrinam nulla declinatione taret. At vero & Salomon Rex in templo quid adficiunt, Cherubim ad gloriam Dei facti legamus, etiam diversis operibus idem adficiunt templum: & hoc eque nos & omnes Orthodoxi et confessio nemus nostra ad pulchritudinem domini Dei variat, item collegi, ornamenti, picturae exhibemus, quemadmodum ipsa prophetica vaticinatio aram: in die nostra altare Domini in medio in Isa. 19 tente Apopy, & terculis domum iusta terminum est: et 10, 12 in figura & in telum domino exercituum terra duxit. Clamat enim ad dominum affecte tristitia: & metet eis salvatorem & propagatorem qui liberat eis.

Sunt enim Prophetarum beatorum David cecidit dicere: in psalm. 93 Confesso & pudor studio in confessione em. Et idem ipse: Domine diligere deorem domum tua & laudem tabernaculi gloria tua. Et iterum aduentum redemptoris nostre agnitione operi ipsius: Et in Dei amicorum, magnopere vultus eum secundum hominem atque ipsius dignitatem admirans premonit inquietus: & ultum tuum opus. 25. Domine terram. Et post: In ultimum tuum Ite preceptum ut omnes dñe plebs. Et rursum: V. Signum est super nos lumen in vultu. Ps. 51. 4. tu Domine. Hinc & tecum agimus precium Patet & optimus dexter in iugis admittimus: iuramentum art. Quid est unigenitus Dei nisi vultu domini quo signatur eti ipsius Dei?

Prater & B. Gregorius: Nostri Episcopi inter pluraque in sermone habet quoniam de altare confitit, ut dicit: Vidi malitiam concupiscentiarum in primis peccatorum, & non sine lacrimis vidente patre, operi atque officia missarum gloriam: & cetera. De interpretatione eius in Cantica Canticorum: Sicut scripta dominus dicit: Mater quædam quæ unigenitus vultus inclitum, qui compicit animi unitationem: ita quoniam imagines conficiunt, excedunt arte per colores completa tabernacula, nostri laboris profecti contemplationem, sed ex ratione deponit an consipicunt tantummodo, quoniam per colores magis fieri demontantur.

In epiphila Boethii ad ultimum transfiguratum missarum referuntur: Secundum id quod à Deo hereditate possidimus, infra sunt loculatam fidem Christianam: quod confitit & sequitur, & credo in unum Dominum Patrem omnipotentem, Dominum Iesum, Dominum spiritum sanctum, unum Dominum, hoc trinum adoro & glorifico. Confiteor autem & Fili vocatur a dispensationem: & Dei Genitricem qui secundum carnem eum genitum & Mariam, Suscipio verbi & SS. Apostolorum Prophetae: Martyres, quod ad Deum deprecacionem faciunt, quia per eum in intentionem propitiis multa effecta mystericordium Domini, & remissum multi sacrificium dona: pro quo & figurat regnum eorum honor & adoro & veneror: Specialest hoc enim traditum est illi a sancta Apollonia: ei probat dante: ac ideo & similiter Ecclesia uultur eorum deponit anima historiam.

IX. Et eiusdem de sermone in fundo Quadragesta Massarum. Nam & bellum triumphos ac victorias & sermonum cofititez motulies & patres conditoris, quidam quoniam verba aduertentes, quidam vero obvias prefiguntur: & modo Virgines ad visitationem excitant: Quoniam enim sermone loquitur de dictio deus hoc enim traditum est illi a sancta Apollonia: ei probat dante: ac idem & similiter Ecclesia uultur eorum deponit anima historiam.

X. Hunc beati Ioannis archiepiscopi Constantinopolitanus, qui & Cyprianum de parabolamentis: iustitiam non impetrabit si contumeliam efficerit, nonne ei qui iniungit contumeliam reges? Necessaria quia si quis imaginem Imperatoris in mortuis inferit, in omnium Imperatorum, id est, in ipsum principalem & ad eum dignitatem reges efficiuntur? Nec quod quis imaginem quae ea ligio & volatibus est, maledicet: non reges veluti si contra inimicatum quiddam praefaciens posset, sed tanquam & qui contra Imperiale operari operatur duplicitate trahit iniquitatorem cum melius interficit. Et iterum de sermone enīscum partibus in quaefacta Papha. Omnia ergo facta sunt proper gloriam Dei & viam nostram: ubi ad omnia missurionis, serta ad finium abundantiam matri nangambio deo, inuidia est, omnia famularum hominum, magis autem magis Dei. Nej, enim quando Imperiales ratius & imagines in civitas introducuntur, & obscurant indicias & plebes cum lantibus, tabulam honorat, vel superfusum cera-

scripturam sed figuram Imperatorum. Sic & creatura non terrena

speciem habet, sed calicem ipsam figuram retinet.

XXV. Similiter & beati Christi ex interpretatione sancti Evangelii

secundum Mattheum sermonem proferimus: Deprecatus enim fides,

quod in forma Dei existat Verbum, sicut & nostra vita redemptio

oblate est Dei secundum nos carna induens & salutis bonus. Idem

ipse post pauca: Imaginam nobis explicit opus parabolae significan-

tes virtutem, scilicet operam adibitione & palpatu maxima figura-

re etiam ea quae in excelso cogitationibus insufflatae habeant

contemplationem.

Item sancti Athanasii Episcopi Alexandrinus

Dominum, cuius sententia est: Sufficiunt qualem de multis opera sumen-

tes invenimus: Et post: Et ipsa quae scribuntur in ligna abo-

lit, & formarum exteriores fortes, et inuenientur eis id ipsum in im-

nobilis somere & viret ei cum illis forma, ut resuari possit in agro

in eadem materia & clementia: per eandem enim formam atque, ma-

teriam vero & corporib; & non debeat, sed mea propria configur-

atur, totum id lignificans quod est in imagine clericorum

rendum ad imaginatum.

Item beati Andree ad Gratianum Imperatorem ex Libro ter-

tio capitolo nono: Numquid ne quando & deitatem & carnem

adoramus, dandum Cuius est via? est quando in ipso & Dei

imaginem & cruce animos, dandum eum, absit?

Item sancti Ephodii Confessoris Episcopi: Nonquid enim &

Imperator pro quo habet imaginem, non habet Imperatorem? no-

nesciit Imperator nisi sit eius cum imagine.

Item sancti Episcopi Stephanii Holterianum de Imagine Sancto-

rum: De imaginibus vero Secularium confitetur: quipiam omnes

opus quod sit in Dei nomine bonum & sanctum, aliud est enim

imago, & aliud similitudinem, id est parvula statua. Quando enim

Deus Ad maius placuit, id est condidit, docet: Exsimus hominem

ad imaginem & similitudinem nostram, & fecit hominem

ad imaginem Dei: Nam pro enim quamvis image Dei est homo, id est

similis homini, & idolorum ceterum & impetrat nequaquam sit.

Si enim Alius imago deponens esset, abdedit ring, & mace-

ptabiliab; est. Omnis enim imago in nomine Domini aut Angelorum

& Prophetarum, aut Apostolorum, aut Martyrum, aut cofutorum

fidei, familiæ est, non enim lignum adoratur, sed id quod in ligno

conficitur & membra sunt, homologatur. omnes enim non adora-

mus Principes & salutares lecti & peccatores perficiunt: sed ego non

debetemus adorare sanctos Dei & sanos, & in memoria eorum

confitentes & ergo imagines eum, ne oblinxerint traductas.

Sed dico quia ipse Deus, interdixit adorare manus falsas. Di-

ctaque, & tunc, quid si filius terræ, quid non si manus manu-

cum à Deo sit factus? Numquid Arca Dei que ex ligno Seimus fa-

briata atque constituta fuit, manus nulla non est? Altare &

proprietate eius & vera, in qua erat manus, & mensa, & candle-

labrum, & tabernaculum interius & exterior, non faciunt exco-

miniam opere hominem quod Solomon fecit? Et cur fata san-

ctorum vocant manus ad existentia? Numquid Obernium &

separatum ab eum animalium, quia in circuitu altaria erant, non

suerunt imagines Angelorum opus manus Domini. Et quoniam non

abiciuntur? Quia vero per preceptum Dei imagines facti

sunt Angelorum, sancti sunt, & hec omnia erant: et enim dole-

Gentium, quia imagines fuerunt dæmonum Dei depositi, &

condemnationes. Nos autem ad memoriam Sanctissimæ imagi-

nies facimus Abram videlicet, Moysi, Hebreo, Zachiæ, &

reliquorum Prophetarum, Apostolorum, & Martyrum & sanctorum,

qui propter Deum intercessi sunt ut amnes qui vident eum in ima-

gine membra eorum, & glorificant Dominum qui glorificauit

eos. Decet enim eos honor & adoratio & commendatio secun-

dum similitudinem eorum, ut omnes qui vident eos, scilicet & opsi-

imitatores effici aliorum eorum.

Quid enim est adoratio honoratio, nisi tantum quod adorandum &

nos peccatores adoramus & veneramus alterum per honorem & dilectionem? Ut & i-

magine Domini nostri non ultra adoramus & glorificamus, &

contremiscimus quia imago est similitudinem eum, & in atrijs de-

pliciis eis. Ergo quicunque sunt, & bonum quidem agunt & San-

ctorum memores sunt, nec prouident beneficentes, nec scandalizan-

tes eos qui honorant sanctos & foras Dei: quantum potius

memoramus eorum, mercedem bonum ex bona operatione percipi-

ent: immo vero secundum quod cognoverunt, habebant & confi-

lationem inheritancem, praesertim quod illud quod erat nolumus neg-

lexerimus, & a Deo & reciperimus. Propter memoriam enim San-

ctorum & foras Dei.

Perru & hoc refutum p. 100

499 CHRISTI HADRIA. CONST. IMP. 6. Ecclesiast. CONST. IMP. 6. HADRIA. CHRISTI
785. PAP. 14. ET IREN. PAP. 14.

dei erit in verbum, accidisse videmus, dū hoc Tarasio sub ei pena iuristi Hadrianus, quod sub eadem pena ipse Tarasius Imperatoribus imperaratur.

Non sic autem fuit facultas tribus Patriarchis Orientalibus sed Tarasium retribuendi: neq; etiam Legatis missis ab ipso facultas data fuit eodem conuenienter, cum regnare, de quo diximus, Aaron Princeps Saracenorium acerbissimus tyrannus, in Christianos infensissimus: Cum autem duo qui miseri fuerant ad eos Legati Constantinopolis peruenient in Palestinem, audientes Theodorum Patriarcham Hierosolymorum exulum iam defunctum: diuerterunt ad monachos viri sanctissimi, a quibus acerbissimum quam patenter Christiani Orientales feruunt intellexerunt, quamq; periculissimum esset, adire se Antiochenum Ioseph Alexandrinum Patriarcham, nimirum si detegi essent, fore, ut non ipsi tamen Legati extremitatem subfrent periculum, sed in illud ipsum omnes Orientis fideli coniceret. Quomodo enim eos a proposito reuocarunt illuc proficisci.

VII. Ceterum illorum Fide Catholica firma atque secunda ieiunis frumenti monach, quos penes se iporum libellis habebant offendentes, litteras videlicet eo argumento confutatis ad Theodorum Hierosolymorum Episcopum, cum ab eis recente ex parte de Fidei Catholicae professione Synodalem epistolam acceptent. Sicigurum est Legatis modo interclusa videretur eis omnino via Patriarchis trium sedium conuenienti, ne covacuos redire penitus finerent monachilli, synaxis habuerant, deque his mutuo agentes, vna omnium sententiadum decreum est, vt pro excusatione Legatorum apologetarum Tarasium litteras redderent, quibus partem de Fide Catholica trium illorum Patriarcharum cundem redderent certiorum.

Ad hanc omnia confirmanda, & vt quomodo docuecissent, satisficerent, Tarasiusque Imperator pettitionis decernent idem monachii Palestina Legatos Constantinopolis ad Patriarcham & Imperatores, qui pariter interpellaverint Synodum celebrande. Cum autem in haec decernenda legatione confutato haberetur, de iis qui ex munere functi essent, delecti ad opus sunt duo ibi inventi frumenti monachii, quorum alter Patriarche Antiochenus, Alexandrinus alter Syncellus fuisse, fuit nomen vii in iporum Thomas, alij vero Iohannes egregia virtute praeediti, sed eti; idonei fatis ad prouincias tantam subeundam videri possent: magisq; tamen animi dilectione, vt quis longe impares oneri fitim affermaret, se exculpasse. Verum virginibus illis qui prefecturam gererent, omni contradicendi nudati facultate acquireverunt. Sicque dimisi sunt vna cum duobus Illigatis qui veberant Constantinopoli.

Audiuit iam totum rei gellie historiam, at can non aliunde melius quam ab iporum litteris ad Tarasium da se pateret, non tam enim illis, quibus mutillata magna ex parte descripta habentur in terra Actione Nicenae postoris Concilii, sed in illis que leguntur sincerissime scriptis in editione Anatalij Bibliothecarii, quas ob exactam probatamque rerum gestarum cognitionem hic redduntur fatus, vt & ex ipsi pariter vides, quam micerrimus est fatus Orientalis Ecclesie corum, qui sub duro inugo Saracenorum ingiter affligerentur, epistolamque sic habebat:

Sanctissimo & beatissimo domino Tarasio Archiepiscopo Constantiopolitano, & viuissimo Patriarche Oriente summo sacerdoti, & aliis sacerdotibus in Domini salutem.

Saracenos ex diuina Destinata inspiratione libellis Apostolica & paterna mandatis veltra perfecti Beatissime, nos humiles, & cornu quod desertum incleve gestum ultro, tremore pariter & gaudio sumus detenti: tremere quidem propter timorem rerum quibus ob peccata nostra sermone & decreti sumus quicunque sunt impediti, & in circuitu (secundum quod scriptum est) myriambulant, ac per finales penit diei uictimae expiarent, vt nos supra tradidit: gaudia vero propter vera atra Orthodoxye Fidei que fulget in ea solitum mire radiorum, & laetissimam explanationem Apofolcarum dogmatum & paternarum, de quibus isti &

Annal. Eccl. Tom. 9.

morem Voci Verbi palestine Zabbariam Prophetam ad memorem, reducentes magnam vocem clamantem: Visita nos Oreges Israel, das ex alto, breviter & diuina preuentio illi fratre nostro, in tenetibus & in uobis a mortuus maligni errora, sed illi, aratice impetrant sedentes, ad dargedes intelligibiles pedes nostros in viam & semita pacifica confringamus.

*Quo loquuntur potestis Dominus (robustum platt b David XLIII. pater Dei) iam audita facit unum Laudes eost? ignoramus inter- i. Psal. 102.
tu et Diversus deferat populi sui, & distincta utnam suae col- legit harmoniam, ut exeat corum salutis nobis & directius in domo?*

Dominus

David, recipiente templo vnguenti Filii sui Domini vide- ciet Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi, quid ebu nos salvifico- um, atq; bi qui portant secundas, per legem & ordinem Ecclesie, ob- fice, triumphantes felices a diuine reuocanti, secundis Pre- dictis, sicut datur & Imperium illud quidem adorantis & regis

clerici, hoc vero gubernans sua teretria.

Nunc veraciter medium macerie partes solvit illi, & concordia discordia principiarum, & incurvantur virtutis duxi, & rega capta & superbit ergo auxilia, & pan Dei, que experti omnem sen- tam, auendo ratis triumphali & pulchrales conuersarunt. Nunc nos quidem facili faciat, ut probrarium vicem nostrum & omnibus subsumat, & deripi ex quatuor circuitu noster fortis, & per omnia ad terram praecipitum praestantes, & ad eos viam nostram a- latrare impicimus, & placentes in exultatione proclamamus.

Psalm. 78.

In hoc & quoniam relinquit me, quia non gaudet in me, mihius meus super me; me auctor precepit innocentiam & sim- placitatem cuiuslibet uariantum scelere. & saluum me facies ex- rexit, & super terram Apollonica Fidei claudicantes pedes meos

impexit.

Hoc & huius consentientia scribere nos fecerunt dominis exa- rata volumina vestra, que, causam & mortis ligae & paterna traditione discipula, addentes his qui Apofolcarum Sedum mediterraneum sortiti sunt per reverendiss & Deo dilectam legiam, doce- kiliac Legatos missi qui per amores & per Dei voluntatem ad nostrum occurrentes Dei carceribus fratrum nostrorum viru facti, qui dederunt animas sicut pro Ecclesiastu cordeitate, & recogniti & res & antiqua cœlestis, valde gaudiosi sunt, & maximi longi- tes annos in uno iugno degentes, & modo Deo placitum proponen- tes, & sepe testantur operibus, ut ex Orthodoxe, vestra Deo de- centes & deinceps admiratione liberos, referentes per ordinem Deo plausite faciliter inuenient & prius Deo conseruatorum Domi- norum nostrorum consilium, ut communis omnium salutu expella- tur, & circa Deum sine confessione omni.

XLIV.

At illi quoniam animi omni in diuino corporibus habentes, & non secundum Apofolium & sapientes, ac divina agitari spiritu, secundum pariter & intelligentier fratres congentes & uiculantes proper fortitudinem inuocant Crux, qui hunc inde disposita est, non sunt aucti locis efficiunt sapientes, vel credere visionem vestram, vel ea operari decessum, praeterea enim in tunc & res habetur & quoniam maxime credentes confitunt & diligenter corri- pient tractatus exagerant. Confitentes enim bonum iudicant inquit, & rogatio vero bona ferunt te. Et ecce dum lateret eis qui se sub tutione confida posuerunt, concurserunt vixi, ad nos, & in insipidum congregati plenter, humilitatem nostram primis equis adiutare doborum horribilium videntur, nos scirent, ac finis propagationis que ad eis erant dicenda. & in hunc modum quicquid ad cautelam pertinet exaggravante, & eualeuerunt nubilum enarrare sibi accidens circumstantiam.

Stupescit & compunctione cordi, Lachrymabit, perfusus ventilo super humum modum, nec attenua miraculo, & gloriantur rerum mutationes, stetim ad orationem veluti peccatores cum timore & tremore, & ei qui facit Beatus, & transferit ad id quod melius est, decemunt laudem referentes, percutiunt obverse benignitatem eius, qui in minima rebu feret melius, & per spiritum sanctum illuccevit lux sapientiae in cordibus nostris, atq; communis uili- tatis confusus varietatem, cogitantesque boni ad determinati- onem optimam vestri propostam: quod seicutum est beatus & misericors.

Consideramus igitur, sanctissime, contumaciam & nationem ca- gnoscentes contra nos, infestationem, remittere nos qui in eis sunt,

& prohibe-

XLV.

& prohibere appropriare qd ad quos definiuntur, ducentes hec in medium nolunt, & admittentes plurimam, ne inducerent turba-
tionem, imbuti specialiter dicimus extitum quiescentibus, & De-
gratia pacifici ut Ecclesia, vel populo miserabiliter nigo criminis
affido. & importabulum iudiciorum tributorum oppreso. At illa hac
molestia erent, dicebat quia in huc definiti sumus, vi tradan-
tiae nostrae in mortem animas pro Ecclesia, & propositum sanctifi-
cione Patriarche, & proximorum Imperatorum per duas annas ad sui.
Sed si in rebus tantummodo animas (diximus ad eos) conseruare
poterimus, habet et fortasse sermo vestrum aliquam suavitatem.
At vero qui contra commune corpus procedit Ecclesia, qualis erit
profeccia uestrum quod erit Iesu, adiutorum confundere super potes-
tatem & firmo fundamento priuationis? Vel quomodo iniquum
vel quas facit ad eos quos misericordia redibimus, ubi horum quis
secum vatum sumus pertrahant, omnino ferentes.

Ad haec deficientes nos scientes, Dei amabiles fratres nos-
flos, Joannem scilicet & Thomam, zelo divina Orthodoxia Fidei
adornatos, ac, nouorum fanum & magnorum Patriarcharum
Synodus, & sanctissimi silentio amatores, diximus ad eos: Ec-
ce tempus fratres, acceptum salutis, & silentio excellitus: ite eum
vixi & p. & pro eis Apollinaris affinante, & euanate sua voce que-
per litteras intime domini nostri soper vices esse communica-
nos. Nostis enim quid sit per pugniam accusationem exsil factus, fit a
nobis multi ignoramus quod ad regendum thoracum uestrum de
domini foris est illi Jacob. Cum autem opus Dei ad implendum, &
Apollinaris tradidit, quia tenet in Ecclesia per Aegyptum
& Syria, dominum nostrum cogniti feceritis: tum quid a nobis
desiderante, silentium licet, amplectimur.

Et quomodo nes responderem, idota & canimus in expertis,
ad tantum casu amissimis & inuidiis praesumimus arripe negoti-
um, quod virtutem nullam exparet? Sed Christus Deus noster,
qui per reliquias & ideotis & religio duximus cooperante est san-
ctus Apollinus, & per eis orbem terrarum captans ad obedienciam
verbi dispensationis sue, potens est dare vobis sermonem in ap-
punctione vestri, ad supplicationem intentionem & sensum corum, qui
neg, litteras quicunque sive pere, neg, usq; sunt reabilitare, vel super
calibus quicunque modo motere. Quiccum Dei essent amatores, ob-
edienti filii apparentes, obedienti verbo nostro, & ac quicunque
hortationes quas cum prolixis profectis oratione, & gaudium non
qualecunq; bi quinque conciliantes, taliter dissimili sumus ab in-
cen: cum multa laetiorum effusione.

Vetus & fons ipsius & beatissimi (et decept paternam domi-
nationem reprobans) fratres & oportescit, & dominus or-
bi ab his subtilitate vel timore humana presentate. Habeatis
enim eos scientes liquido tristis episcopularum Sedum conti-
nentes & concordantem Orthodoxiam. Qui sunt ad hanc, quam &
sepiusdam quid, ad suis uocis nuncupant, nullatenus advenientes,
imo modis omnes respiciunt, nemirum tui duci in Apollinarium
C. mox fratrali uero traditione depositionem & sacrarum aene-
rarium imaginum interemptionem, collectam.

Hos vero, sanctissimum, denuo infraferre, co-sentientes quo-
que habentes diuinis conferuntur dominis, qui inde decreto
Deis vobis imperare praeordiati sunt, summi eisam & a Deo pro-
tegendas & inuenientiam Senatum, praetate, & viriliter agere
& confortetur cor vestrum, omnem inobedientiam Apostolicis ve-
lificantibus, & ad Christi obedientiam coaptantes. Illud autem tan-
quam neciarum penes postmodum apicum vestrum communi-
candum ducimus, vi se bueplacito curiosum, Rega Christi videlicet
Dei nostri, & eorum qui cum eis regnare meruerint, D. & fons
amicorum & triumphatorum dominorum nostrorum voluntaria
celebrare Synodus: ne modella vobis appareat tristis Apostolica-
rum, sed amicos Amorum Patriarcharum, & sanctissimum Episco-
parum, qui sub ipsa degunt, absentia, non ex proprio eorum accide-
proposito sed ex clementiam, seu dominum illius terribilium nim-
mia & mortis ero pam.

Hoc autem fabulosum & confidendum est, ab ipsa sacra ac
venerabilis sexta synodo, in qua nulli eorum, qui per idem tempus
in his partibus Episcopi erant, conuenire reportus ei propero no-
strorum bosquium dominum; sed nullum ex his facti credibile. Sy-
nodo praesidium, neg, sequuntur ei prohibito aliqui latruendu-
& manifesta faciendo recte a dogmati pietatis, principiis cum sanctissi-
mum apostolicum Papa Romanus concordauerit. & in ea clementiam
per Apollinaris suas, & nunc sanctissimum, hoc cum auxilio Dei fi-

912 CHRISTI HADRI. 786. PAP. 14
fuisse quod die Parrocchia
quod, ut habentate die p-
mum populi vero merita
recepimus.

magis autem et vid-
eo hominem pulchrum puer-
um bona articula, vivi
ante cultum, & tamen
quod si nos dom accip-
tis vobis dignis, quam cum
accipit, inde ut in vesti-
mento nostra vestimenta in ali-
iudicis auctoratu. Domum erat, vi-
gineas res carborundum
coruscautio vestimentorum. Si
mento, modo illi habitatione
intra veris artus sicut ad VI
celer, in eis enim arti non
haec prouide nomine. Et
pugna commissa durior pug-
nali Min. dim.

Et ut precepsa religio
laretur eis pugna, dignus est
Eustachius Madens Episcopus
in pars, ut habet et Ecclesie
magis in nobilitatem ex-
duci ferat, precepsa mar-

Oratio est autem Ecclesie
religio Felicitatis Felicitatis
sunt. Carpophorus & * abu-
sionis in partibus in quacum-
que natio ferente in populo re-
perto. nisi quod frumentum dum
hoc de his auctore in
debet, verba reddidile vo-
lentur ad eis, que ex Anna-
lio. Qui & addit, hoc ann
em Christianum conser-
vare. Cathedrales Ecclesias eri-
carunt etesse postea datos
terris discordium erit, hacten-

I E S V
Annus 15.

HADRIANI PAP.
Annus 15.

CHRISTI Redempto-
rus otiosissimus lex-
ico Ida Anguli, cem O
Imperatoris Apollonius
Eustachius latitudine hereticorum
Imperator prudentia
districti habetur. At quo tempore
scriptoribus acci-
piente, qui hic ait. Anno sex
postea Augustas, perenni
& desideria, hominibus
tempore septimo corunder-
tus, facturam apollerum
in scriptis relegere, &
longiori inservientibus
tempore, quod est eratimum cat-
er. Deinde ducit eis
ad manus morte afficer-
tur. Iudicatus bene nos hor-
Annal. Eccl. I.

HADRIA. CHRISTI
PAP. 14. 786.
Des congregeta est, & re-
dictio apud episcopum pro-
prio filio citatae, videlicet que
in antiquis & applican-
tis litteris suum negotium, &
statua recta, ac collata
non confundit, & ag-
mentum patrum non de-
bet ex parte ipsius, &
aut ex parte sacerdotum &
clericorum, sed ex parte
Ecclesiastis & clericorum
suum scriptum & consueta
modus narratur & Confutatur
in Actione quae Natura
ante dies huius tempore
cautela fuit, ut neque
secundum imperium
ad manus, & tamen
in quodlibet sacerdotio
in magna impunitate
cautela quidam sit: quod
autem Quod quisque possit
ad eum quodlibet sacerdotio
cautela est, & ratiocina-
tum suum, neque sacer-
dotio, sed ex parte ipsius
sacerdotum, videlicet
in plena Synodo Can-
dicienorum Ecclasiastis
sicut Hesychius quod
in Antiquis Saxonum
de

CHRISTI HADRIA. CONST. IMP. 6. Ecclesiast. 786. ET IREN.

CONST. IMP. 7. HADRIA. CHRISTI
ET IREN. IMP. 7. PAP. IX.

414
-86.

sonum quod die Parvus regnum vobis obseruerit) rursum, in
qui, sicut hadierat & die prima sollicitum, & ad rem attentissi-
mam per quod vero menem aderat in templo medium, ita bala-
nulo confidetur ei rursum, ut repente ante mutationem me cap-
ret mutacionem.

Sicut autem erat videre, quod de manu purpari sacerdo-
ti singulis palchellis puerino in eo sacerdoti, quem quibusdam
ad dictionem attulisse, vitio properare, alio verò absonorem, a-
utergatulum, & tanquam in ora demissum, nec redemptum absolu-
tum quod sit, nec dum accipitur. Tunc Rex: Benz, inquit, profecisti:
plus tibi aliquid quam cunctis sacerdotibus & omnibus usibus en-
geniis, inde mutata a vesti, manu tecum abstrahita locutus gran-
de pietate inferius in altari faciunt. Quare cognitæ, ex-
hortatus Ducem et alii, ut propria illi faciunt, non permitteret,
qui diuina res cur ambae agere, & ceteris, in conspectu pergebat al-
tarum lacrimas roferent. Et cum etiam Pontificem illi datum prou-
misi, modo illi habitationem Episcopi dignam prouidiret. Du-
cento verò arcem fidam ad VII feriarum virtus, capaces ostendebat.
In cœlum arcu non exigua circa locum adspicere Eccle-
siæ. Fons prout nomen Ecclesiæ prouenient quod mirum & tun-
qua communia duxerunt profecto, sonat in lingua Saxonum vernac-
ula Mox. dñ.

12. Erat vir principia religione Hermibertus, qui cum Carolum
latere non posset, digne sibi habuisse, quem primum prefeceret eidem
Ecclæ Münden Episcopum: adiecto illi misericordia non paucis
temporibus, ut haberet Ecclesiæ defensor fuit. Illi verò quia ex
imo gradu in nobilitatem excederet, ut partim Comites, partim
Ducis fuerint, premere matrem videntur.

Ornat ait autem Ecclesiæ iam tam ab anno multo anteriori Sanctorū
religio Feliciani Fulgmani Episcopi & Martiri, Theodori Epis-
copi, Carpophori & Abunde Martynorum. Proficit autem Ecclesi-
æ tam in scripturam quam in temporibus suis hoc Pontifice, ager-
nous ferunt in populo recente conuersi, insitante milionibus bo-
ne Pontificis, qui fragem diuinæ veritatis in populo multiplici cari-
bationis de his auctor in Metropoli Saxonum: qui coti-
dem verò reddidisse voluntus, ne quid addiditum putetur
ad ea, quæ ex Annalibus Saxonum prodita auctor refert. Qui & addit, hoc anno iam VVidichindio ad religio-
nem Christianam conuerso, coptas à Carolo magno alias
Cathedralis Ecclesiæ erigunt in Saxonia, eisdemque tunc
curaret esse polles datos fanos Episcopos, de quibus in
terius dicendum erit, hæc modo satis.

XIESV CHRISTI Annus 786.

HADRIANI PAP. CONSTANT. IMP. 7.
Annus 15. ET IRENES.

CHRISTI Redemptoris annus, adeo septingenties-
imus octogesimus sextus Indictione nona, quo septi-
mo Idus Augusti, cum Occumenica Synodus in basilica
læctorum Apostolorum collecta esset, manu militari
Iconoclastarum hæreticorum exturbatur. Quamobrem
Imperatorum prudenter in tempus magis opportunitum
diffiri subebat. At quonodo illa se haberet, ex iudeo
temporis scriptoribus accipe, atque primus ex The-
ophane, qui dicit: Anno sexto, nempe superiori, Imperio
multe Imperatores conuersari omerit, qui sub eorum erat
potestate Amphyllus, perenniusque quoq; à Roma transmissus al-
Hatrium interior & horribilis, ut prediximus, et ab Antiochia
& Alexandria, & septima dies Augustini nona Indictione, hoc né-
pè anno septimo eorumdem Augutorum, præfentes in
tempo saecularum Apostolorum quod regnum vobis, caperunt
& ceteram inscripturam. Alii populi scholiariorum &
exultabat atque ordinum eatorum militarium aduentus à suis
Principibus, cum haberent etiam epi magistrum. Constatamus
Deo vobis in datus Imperatores, invaserunt in eis sedatu gla-
diis, minantur & morte afficerent eam summum sacerdotem, quam
Orthodoxos Episcopos & abbates. Imperio vero per agantes
sunt familiariter omnes hor fedare, niente, non acquiescentur.

Annal. Ecc. Tom. 9.

S 2 Malat.

quoniam patiens exprobaverant. Cum autem forexisset Patriarcha,
& triunhaliter cum Episcopis & monachis esset ingressus, in quo mai-
oriensis erant eorum Episcopi, existent ad eis claudentes, & dis-
centes Victimam. Et gratia Dei nemus noverant suos illi & im-
humanos, & taliter dissoluto à synodo, rrusquisi, recti ad propria,
hæc bis summatis Theophanes, qui quod ait Taratium
ele tunc ingressum tribunal, ut hinc intelligas ex Ignatio,
qui euolens viri fancilius res gello efl prolequeutus, di-
ciduus emarrant, & ex ipsis Taratij litteris, ut accipias
necesse est. Qui igitur præsens fuit iis quæ scriptis manda-
uit Ignatius, hæc habet:

*Ita si
tunc apud
terram, i.
ter 25.
ebo.*

II.

Taratus animus adhuc est, ut qua ad rellan fidem pertinet,
et qua Deo volente visa fuerant, & ab Imperatorib; promissæ er-
ant, ad effectum venire contendebat. Hoc autem est, ut Oce-
menica procederet synodus. & ab eo quod infuso est, minime der-
eraret Ecclesia. Iusta ergo Imperatorum omnes Pontifices ex via
quaque regente & cunctæ profecitionis uregam cunctantes. Et
cum eiusdæ contento in melito templo discitorum Apostolorum, &
cum sedentibus Episcopis in sedis propriis: ecce quod, ut ex-
amini vestigiarum, ritornum inquit, qui erat annus lemnorum ex exer-
citio Constantini, qui olim Imperii scripta a non p̄ admisserat,
exeges velut ex quibusdam aliis modo opinione, accedit ad
dictam enim sacram, bellicis armis eam optime curum. Qui cum
venire nuda ad artus appropinquant, insondâ voce locum re-
plerunt, dicentes, nunc effundamus instrumentum & transgredi ea
que olim visa fuerent Confiantio. Nā non permittentem aiebant
illius abrogare dignata, & predicta uero statuenda imagineret.
Quod si hoc incepit, & ante nostrar; osmos videbimus abro-
gari synodus, que fuit ab ipso congregata: sanguine sacerdotum
terram reddimus purgaram.

Hec dicebant, & importantes rebantes eis qui e-
rant inter intercessores. Tunc natus Imperatoris potestus, & sejunctus
relinquunt Pontificem. Imperatores autem in eis qui res nouave-
runt cum ira se ferentes, citò recesserunt in suum palatum, eorum in-
solentiam & insubordinationem & encrasioem viarum reputantes.
Taratus verò ad faciem eam accedens, timora miliorum signum
proficeret, incutens in ipsi sacrificium, & mysticâ communione
per alii a domini reverentibus, ut vacabat a priorib; laboribus, nem-
p̄ in sacra scriptura, & in demonstrationibus facienda ex Pa-
trium elegans. Prouide sanæ credendum exultumauerunt in
præsentium Imperatores, sedidit illud Ecclesiastiq; b;

*No contra centrum flum. Porro Taratus ipse testatu-
scab eum inodi Iconoclasti prohibitus esse cathedra. Ete-
nitus inenim harum turbarum ipse in episcopatu Hadria-
num Romanum Pontificem, ubi ait: erimus nos ante annum
septimum colligere Synodi flaternam: cum improbi aliquos ho-
mines, & quorum mentes infânia tumultuuntur, turbam in
ibi cientes, cathedram prohibuerunt: quoniam eam coadi sumus in-
tegram annum a proposito nostra defigere, nihilq; quod ad eam
attinet, semate, hæc Taratus, qui potest prefatus in pri-
ma Actione Nicenæ Synodi, id hoc anno factum, ipsi
Kal. Aug. affirmat, operaque Iconoclastarum Episcoporum.*

Ceterum cum reliqui omnes Episcopi ad proprias
Ecclesiæ dimisi fuerint: ipsi tamen Apollonica Sedis Legati
Constantinopolis recedentes, cum in Siciliam peruen-
tissent, Romanum reverentur, illic iusti sunt confabentes, tem-
pus opportunitum expectantes, colligendi iterum Concilij
Oecumenici. Quid & accidit ex sententiâ, ut suo loco
dicentes. Testatur id quidem Hadrianus Papa in episcopatu
ad Carolum Magnum. Anatolius Bibliothecarius in pre-
fatione ad septimum Synodum ad Ioannem Papum, de his
agesib; addit, milites ab Episcopis Iconoclastis fuisse in-
figitosas contradicendum.

Quonodo autem in hæreticos, factiososque milites

Synodi faciat perurbatores vlti sint Catholici Imperatores,

ab eo de quo suprà Theophanes ita accipit: anno septimi

Imperi sui, mense Irena Startatio Patricio & Logibeta in Thra-

cianum mense Septembri, & initio decimi indictionis ad viter-
biam cœlum

(ita appellatis ordines militares) persuasit eos sibi

cooperatores fieri, & desuper ab arte impianum populum (milites

illos videlicet Conciliis turbatores) quem Constantium, co-

gnomino Copronymius inficerat. Et cum fingeret, totum

exercitum matare esse in oriente des patres, & quod eos Arabes

sunt agere exinde unum regum apparatus ait, fappellec vñq; ad

III.

*TARASI
INTERPRE-
TATIONE
DUSSA-
CRIFICAT*

ECC. 4.

DIRE

PROPHETI-

US AB

HARETI-

CIS TARA-

SIVS.

IV.